

Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království.

Židům 1,8.

Prosinec 2017

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 2.12. – Svoboda v Kristu
- 9.12. – Děti zaslíbení
- 16.12. – Vyvolení z milosti
- 23.12. – Přemáhat zlo dobrem
- 30.12. – Křesťanský život

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
2.12.	Petr Kimler	Luděk Svrček	Petr Chára
9.12.	Bohumil Mroček	K.Strouhal/P.Kostečka VP	Iva Burešová
16.12.	Petr Chára	Milan Kubičík	Iva Burešová
23.12.	A. Petrovičová	Jaromír Juřínek	Petr Chára
30.12.	Květa Tyšerová	Petr Kimler	Z. Pimková

Blahopřání k narozeninám

- 5.12. – Ondřej Kimler
- 7.12 – František Tomanec
- 7.12. – Pavel Kostečka
- 13.12. – Pavel Pimek
- 16.12. – Miluše Škrlová
- 26.12. – Jindřich Oleš

ADRA Klub zdraví informuje

- 14.12. – Arteterapie s Jindřichem Olešem

Pozdrav sboru

Milí členové valašskomeziříčského sboru,

píšu vám v rozbouřené době. Nemyslím tím na povolební českou politickou scénu, ani na eskalující severokorejskou krizi. Řeknu to na rovinu, myslím na velký spor v našem malém sboru.

Máme za sebou otevřené jednání výboru za účasti bratří ze sdružení, kterého jste se v hojném počtu zúčastnili. Děkuji vám za to. Je vidět, že vám dění ve sboru není jedno a že stále věříte, že může být lépe. Děkuji vám za to, že jste tam řekli, co máte na srdci. Že jste si to nenechali pro sebe nebo to neříkali někde za zády. Díky tomu teď všichni víme, co prožíváme a je pro nás snadnější hledat k sobě cestu. Děkuji vám za to, že jste se všichni drželi v mezích slušnosti a nikdo z vás se k těm mezím ani neblížil. Děkuji vám za to, že jste se v závěru dokázali spolu modlit. I když vám někdy docházela slova – mně také – zvládli jsme to.

Co si budeme říkat, většina toho, co zaznělo, byla kritika. Nemám důvod pochybovat, že ti, kdo ji pronesli, byli přesvědčení, že je to pravda. Přirozeně ti, ke kterým byla směřována, si to asi nemysleli. Co s tím? Člověk raději slyší chválu, to je jasné. Jak teď přežít takovou vydatnou porci negativ?

Možností je více. Můžete věc ignorovat a zlehčovat. To by ale byla škoda, vaši bratři a sestry mluvili o tom, co je opravdu trápí, a jestli jsou to stále vaši bratři a sestry, mělo by vás zajímat, co prožívají. Nebo je možné se řídit heslem: ‚Nejlepší obranou je útok‘ a na kritiku zareagovat vlastní kritikou, ať už vyřčenou nebo prožívanou ve svém srdci. Dá se to také vyjádřit mladistvě: ‚Všichni jste hloupí, jenom já jsem letadlo‘. I tento přístup je ke škodě, protože se tím obíráte o cenné podněty pro zlepšení, i když třeba nejsou řečeny způsobem, který je vám příjemný. Já za sebe volím třetí cestu: Pozorně jsem vás ve středu poslouchal, vnímal jsem, co prožíváte a podle vašich emocí i jak silně to prožíváte. Přemýšlím, jestli se něčemu nedalo zabránit. Za sebe jsem našel chyby a uvědomuji si, že jsem vám vždy nedal, co byste od kazatele potřebovali. Je mi to líto a budu se maximálně snažit, abych vám poskytl v budoucnu lepší servis.

Velmi doporučuji, abyste si tuto cestu sebereflexe vybrali i vy. Jste všichni velmi schopní lidé a věřím, že spolu v budoucnu dokážeme ještě veliké věci. Když budeme chtít.

Děkuji vám za vše, Pavel

Kresba Jindřich Oleš

Bylo nebylo

Byla jednou jedna budova. Víceméně nesličná a pustá. Naštěstí ji maskoval neprůhledný pás Boží zeleně.

Onu budovu využívalo vícero smrtelníků. Lehce do ní zatékalo a mírně do ní táhlo. Někteří o jejím stavu diskutovali, většině však byl ukradený. Patřil jsem k těm druhým.

Jeden nejmenovaný borec však byl dlouhodobě nespůj. Něco málo o chalupách věděl, a tak, když měl nesnesitelně dlouhou chvíli, koumal, kterak zmíněnou budovu poopravit. Vyznal se nejen ve stavařině, ale také v odzkoušených fintách, jak ze stávajících uživatelů, převážně křesťanské chudiny, vyždímat na opravu co nejméně peněz. Zaměřil se proto na státní kasu. Pohlídal si vhodný čas, kdy by z ní mohlo něco ukápnout. S realizačním plánem nejprve zamířil ke členům sborové velerady. U většiny patrně uspěl. Pak přišel na řadu obávaný orgán, SNS (Strýčci Na Sdružení). Při prvních jednáních padali do mdlob. Zatím je s podobně bláznivým nápadem patrně nikdo neotravoval. Postupně však, samozřejmě pod tíhou argumentů, roztávali. Nakonec dali projektu zelenou. První krok, který se rovná zázraku, byl na světě.

Hřbitovní ulice ožila. Mrtvolné ticho vystřídalo bušení kladiv, bzučení vrtaček a nespisovná ukrajinština. Samovětrací okna vystřídala nepropustná plastová varianta, šedivá fasáda se postupně navlékala do několika vrstev. Nakonec skončila u světle krémové a tmavého okru. Pozadu nezůstala ani střecha. Krytina v barvě palisandru nedává dotěrným kapkám nejmenší šanci. Úplně na závěr padla i zmiňovaná neprůsvitná hradba ze zelených tují.

„Máte to tam pěkné, máte to opravdu pěkné!“, slýchávám opakovaně od známých, kteří vědí, kam patřím. Dobře se to poslouchá. Víím, že za vším nestojí „One Man Show“, ale na počátku stál skutečně jen ten jeden. Nebýt jeho cílevědomé tvrdohlavosti, stále civíme na šedivý břízolit, v prvním patře seškrabujeme plíseň a modlitebnu zdobíme sběrnými lavory. Je možné, že borec, o kterém je řeč, neoplývá dokonalostí. Pravděpodobně na něm lze najít i nějakou skvrnu. Míru jeho skvrnitosti ať řeší někdo jiný. Třeba Vyšetřující soud. Já mu chci jen, samozřejmě sám za sebe, veřejně poděkovat. Podle mne se výše zmíněným kouskem zařadil mezi nejvýraznější postavy v celé historii meziříčského adventistického společenství. Přestože nikdy nehřímal ze sborové kazatelny.

Je možné, že někdo stále netuší, o koho se jedná. Ten viník se jmenuje Ladislav Smílek a odnepaměti je mým kamarádem a bráchou zároveň.

K prvnímu výročí ukončení hlavních úprav

napsal **František Publikán Tomanec**, nezávislý (sborový) novinář☺

Jak je dobré slovo v pravý čas!

Jako dítě jsem byla osůbka v kolektivu spíše zakřiknutá, svědomitá, ne příliš společenská. Mé sebevědomí se krčilo někde hodně hluboko. Všechny povinnosti jsem plnila co nejušlostněji ve snaze získat si pochvalu a uznání spolužáků, učitelů, rodičů. Ne, nebyla jsem žádná Líza Simpsonová. Můj důvod byl prostý – hledala jsem to, čeho se mi doma nedostávalo. V naší rodině nebylo zvykem projevovat city, někoho pochválit, pohladit či povzbudit. O to více jsem slýchala kritiky, posměšků a poučování. Vzpomínám si na pocity smutku a studu často doprovázené pláčem. Na druhé straně – pokud jsem si vysloužila od někoho pochvalu či povzbuzení – připadala jsem si, jako bych létala. Ten hřejivý pocit ve mně vyprovokoval touhu po ještě usilovnějším snažení a ještě lepších příštích výsledcích. Mé srdíčko v tu chvíli překypovalo nákloností k osobě, které jsem stála za slova chvály.

Děti se s absencí citu a pochvaly vyrovnávají složitě. Mnohdy pocity křivdy a neuznání přetrvávají až do dospělosti a zanechávají ne jeden šrám na duši. My dospělí na tom však nejsme lépe. Neplatí úměra čím víc let – tím méně pochvaly potřebuji. A otřepaná fráze „nikdo mě nepochválí tak dobře, jako já sám“ používaná za účelem obveselení společnosti, je opravdu jen vtípem. Stejně jako děti, i dospělé povzbuzení či pochvala pohladí po duši a nabudí k většímu úsilí.

Mnoho lidí má pocit, že si ostatní jejich práce nevšímají a dostatečně ji nedoceňují. Například zaměstnanci se často domnívají, že je neoceňují jejich nadřazení. Hodně lidí, kteří jsou v manželství, si myslí, že si jich neváží jejich partner. Některé děti mají pocit, že nebudou nikdy schopné naplnit očekávání svých rodičů. Mnozí bratři či sestry necítí podporu svých sourozenců v Kristu. Tyto nálady jsou v našem sborečku v poslední době přímo hmatatelné. Takové pocity by se daly zmírnit, kdybychom jeden druhého čas od času pochválili. „Člověk má radost, když může dát odpověď, jak je dobré slovo v pravý čas!“ (Přísl 15,23.)

Upřímná slova uznání se dnes příliš neslyší. Nemělo by nás to překvapovat. Vždyť 2Tim 3,1.-5. říká, že lidé v době konce budou nevděční, lhostejní k dobrému a sobečtí.

Bůh se o nás lidi velmi zajímá. Nehledá však naše chyby. Pokud by to dělal, nikdo by neobstál – „Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku?“ (Žalm 130,3.). Je jako člověk, který trpělivě prohledává horninu a hledá drahokamy. Když nějaký nalezne, vypadá zpočátku jako nevzhledný kus kamene. Ale člověk v něm vidí jeho skutečnou hodnotu. Kámen očistí, vybrousí a raduje se z jeho krásy. Stejně Bůh zkoumá naše srdce a hledá drahocenné vlastnosti. Když je najde, raduje se z nich.

My, lidé, máme sklon hledat na druhých spíše chyby a hýčkat si svou případnou ublíženost. Pokud se ale zadíváme Božíma očima, budeme hledat především ty dobré vlastnosti, které každý z nás v sobě má. Za ty pak můžeme chválit. Jaký výsledek to přinese? Naše slova osvěží, potěší, podpoří a motivují. A my pocítíme radost, kterou můžeme zažít jen tehdy, když někomu dáme něco dobrého.

Příklad bychom si měli vzít od samotného Ježíše. Ježíš si dobrých skutků ostatních lidí všímal a chválil je za ně. Žijeme v nevděčném světě, a tak všichni potřebujeme cítit uznání a lásku. „Neodpírej dobrodiní těm, kteří je potřebují, je-li v tvé moci je prokázat.“ (Přísl 3,27). "Bratři, máte-li slovo povzbuzení, promluvte k lidu." (Sk 13,15.)

Povzbudit někoho můžeme tím, že ho pochválíme za to, co se mu podařilo. Také můžeme ocenit jeho hezké vlastnosti, nebo pokud je smutný, tak ho utěšit. Odpovězme si upřímně na otázky: Dávám druhým najevo, že je mám rád a vážím si jich? A dělám to pokaždé, když můžu? Neměl bych Ježíše napodobovat tím, že budu druhé chválit za to, co dělají dobře, namísto toho, abych se zaměřoval na jejich nedostatky?

Jedním z důvodů, proč si Bůh přeje, abychom pravidelně chodili na shromáždění, je, abychom se vzájemně povzbuzovali. I křesťané v prvním století se scházeli, aby se učili o Bohu a povzbuzovali se. Zkusme se zaměřit v příštích dnech a týdnech na tyto dvě věci:

Dej najevo, že si vážíš úsilí a pěkných vlastností spolukřesťanů.

Kdykoli máš příležitost druhé povzbudit, využij ji.

Jsem přesvědčená, že dobro, které budeme rozsévat, se nám vrátí v podobě uklidněných vztahů, radosti v srdci a nečekaně velké lásky k druhým. A vím zcela jistě, že Bůh z nás bude mít velikou radost a naši chválu promění v požehnání.

Iva Burešová

Konference mužů „Chlapi sobě“

CHLAPI SOBĚ je iniciativa oddělení KD Českého sdružení, která si klade za cíl napomáhat porozumění biblické role muže, manžela i otce a rozvíjet mužskou spiritualitu. V pořadí již páté setkání proběhlo 10. – 12. listopadu 2017 uprostřed křivoklátských lesů, na břehu řeky Berounky v nově zrekonstruovaném **rekreačním středisku Šlovice**, nedaleko Rakovníka.

Na toto setkání jsem se rozjel v pátek vlakem směř Praha a dále autem do rekreačního střediska Hřebečnický. V ryze pánské sestavě jsme se letos pokusili porušit tabu, které stále ještě v křesťanských kruzích zahaluje tématiku zvanou „sexualita“.

V sobotu se o první přednášku a kázání postaral bratr Radek Jonczi. Na odborné téma hovořil zástupce přednosta pražské urologické kliniky VFN UK Libor Zámečník, renomovaný sexuologem a urologem. V neděli nás problematikou sexuality v historii křesťanství provedl český teolog a religionista Martin

Chadima. Na dané téma se v našich sborech téměř nemluví a některé věci jsem slyšel i já poprvé v životě. Všichni přednášející nás zaujali svými odbornými výklady – každý z jiného pohledu.

Součástí pobytu byly doprovodné programy, které měly rovněž vysokou úroveň. V sobotu podvečer jsme navštívili malou hydroelektrárnu na řece Berounce a poslechli si výklad jejího majitele a zároveň majitele elektroskanzeny pana Čecha. Později večer jsem se mohli zaposlouchat do koncertu Pavla Kantora.

V neděli dopoledne jsme navštívili hrad Krakovec, na kterém byly mimo jiné natáčeny známé pohádky Princ a Večernice a Ať žijí duchové. Výklad tamního kastelána o dějinách hradu a českých dějinách byl velmi zajímavý.

Náš pobyt jsme zakončili obědem a rozlučkou a po 13.hodině odpoledne jsme se rozjeli do svých domovů.

Bohumil Mroček

PF 2018 – Ježíšovy rozhovory

Oddělení evangelizace Českého sdružení společně s Českou biblickou společností nabízí biblické PF, které má dvojí užitek – jednak vyjádří přání do nového roku, ale zároveň je hodnotným biblickým textem, jenž je vybrán tak, aby oslovil i člověka, který není seznámen s Biblií.

Přání má moderní design a je zdobeno kultivovanými perokresbami. Letošní téma jsou Ježíšovy rozhovory. Texty jsou ze čtivého překladu Slovo na cestu a jsou průřezem rozhovorů, které Ježíš vedl s různými lidmi. Najdete zde například rozhovor se ženou u studny, rozhovor s Pilátem, rozhovor na kříži nebo rozhovor s Petrem po Ježíšově vzkříšení.

Pokud by vám PF zůstalo až do nového roku, je možné odtrhnout vrchní list (PF přebal) a zbude sešitek biblických textů (6 stránek textu), který je možné věnovat i k jiným příležitostem během celého roku.

(Tato nabídka je určena pro evangelizační projekty a činnost sborů; cena za kus je 6 Kč;

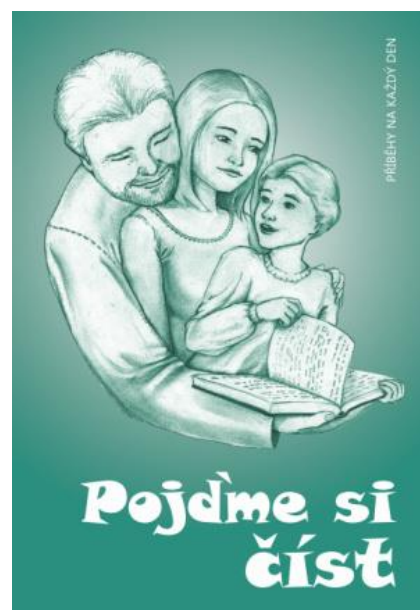
materiály budou k dispozici od začátku prosince do vyčerpání zásob; objednávat je možné na Českém sdružení přes emailovou adresu: ingrid@pathfinder.cz)

Jan Libotovský

Nakladatelství Advent-Orion vydalo knihu příběhů pro děti

V knize pro děti, která má název „**Pojďme si číst**“, je pro každý den v roce připraven zajímavý příběh s ponaučením, biblický text a citát nějaké slavné osobnosti nebo přísloví (ukázka z knihy). Proto je ji možné používat jak při každodenních rodinných pobožnostech, tak při práci s dětmi při různých příležitostech. Kniha je však vhodná i jako dárek pro děti.

Kniha je brožovaná, má 416 stran a cenu 98 Kč. Zakoupit ji můžete v nakladatelství Advent-Orion.

Řekni to světu

Správná rovnice, ale špatná interpretace. Výsledkem byl smutek, bolest a sklíčenost. Tak začíná příběh Církve adventistů sedmého dne v novém australském filmu „Řekni to světu“. Film představuje podle skutečných událostí příběh malé skupiny farmářů ze severovýchodní části Spojených států, kteří položili základ pro hnutí, jehož zásadními otázkami jsou očekávání druhého příchodu Ježíše Krista, návrat k biblické interpretaci Písma, evangelizace, zdraví a vzdělání.

„Řekni to světu“ není jen filmem historickým a informativním, ale věrohodně ukazuje reálné zápasy víry, když se adventističtí průkopníci vzpamatovávali z rozpadu svých největších nadějí.

Film „Řekni to světu“ byl zaslán ve formě DVD do traktátu každého sboru. Je možné použít ho pro veřejné promítání, kam můžete pozvat své přátele a známé. Je možné jej také zařadit do „knihovny“ DVD ve vašem sboru a půjčovat tento film členům pro domácí projekci.

Kromě DVD je film také možné zhlédnout online na YouTube nebo stáhnout z webu HopeTV.cz. Bližší informace získáte u svého kazatele nebo v traktátu sboru.

Film je opatřen českými titulky i v úpravě pro neslyšící.

Kde se adventisté vzali na československém území? A jak vznikaly první sbory? Už brzy vám představíme nový vzpomínkový dokument, který s námi natočil úspěšný herec Luděk Nešleha.

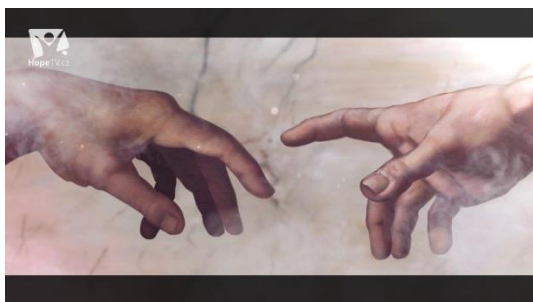
Roman Mach otvírá v **Bibli pro dnešek** Pavlův list do Říma a zkoumá věčné téma ospravedlnění z víry. Pavel také napsal, že zákon s sebou nese Boží hněv. Co to znamená?

Co se děje s uprchlíky z Barmy? Podívejte se sami. A sledujte, jak se evangelizuje v indické provincii Andhra Pradesh!

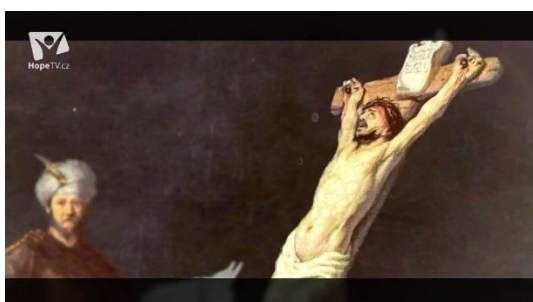

Rok 2017 je připomínkou, že uplynulo 500 let od začátku evropské **reformace**, kdy **Martin Luther** v Německu zveřejnil svých 95 tezí. K této příležitosti jsme připravili osmidílný seriál o příčinách, směrech a důsledcích procesu, ze kterého vznikly protestantské církve. Hosté Jindry Černohorského vedou dialog o tom, co je podstata a přínos křesťanství do dnešní doby a jak vypadala revoluce v církvi.

V seriálu **Majstrštyk** poodhalujeme tajemství starých obrazů. Co chtěl Buonarroti sdělit svou malbou v Sixtinské kapli? A co dalšího vidí Caravaggio v Petrově zapření?

Navštivte s námi prostřednictvím internetu církevní sbory a buďte svědky každotýdenních bohoslužeb i slavnostních shromáždění z výročních akcí Církve adventistů sedmého dne. V našem archivu jsou vám k dispozici i záznamy ze studentských bohoslužeb.

V seriálu **Majstrštyk** poodhalujeme tajemství starých obrazů. Co chtěl **Rembrandt** svým autoportrétem naznačit? A jak se do **van Goghova** náboženství promítla jeho rodina?

Adventistický teologický institut spustil nové internetové stránky

Stránky na adrese ati.casd.cz poskytují nejen základní informace o Adventistickém teologickém institutu (ATI), kontakty nebo kalendář, ale také například pohled do historie adventistického teologického vzdělávání v Česko-Slovenské unii církve adventistů či různé materiály ke stažení.

Stránky poslouží jednak návštěvníkům, ale také poskytují základní informace zájemcům o studium na ATI. Současným studentům nabízejí na jednom místě nejen základní informace o studiu nebo kontakty na učitele, ale také slouží jako portál, odkud mohou studenti přistupovat do Informačního systému, kde jsou rozvrhy, klasifikace a sylaby k předmětům a do systému Moodle, ve kterém probíhá část výuky a testů kombinovaného studia.

Pro návštěvníky stránek by mohla být zajímavá také rubrika Fotogalerie, jež mapuje obrazovou formou život na ATI a rubrika Ke stažení, kde ATI bude nabízet zdarma ke stažení různé materiály v textových, audio i video formátech. Aktuálně ATI zpřístupnilo ve formátu PDF všechny starší čísla časopisu KOINONIA.

Jako každé lidské dílo mají i tyto stránky své nedokonalosti, které chceme průběžně opravovat a doplňovat. Přejeme všem, jež na ně zavítají, aby zde našli informace, které hledali.

Marek Harastej, ředitel ATI

Citáty reformátora Martina Luthera

„Kristus žije. Je mrtvý jen pro toho, kdo je mrtvý.“

„Člověk, který se modlí, je silnou zdí a pevností církve, je to velká křesťanská zbraň.“

„Upřímná modlitba je tou lepší polovinou studia.“ „Je dobré mít modlitbu jako první věc po probuzení a poslední věc před usnutím. Bedlivě se chraň před falešnými a svůdnými myšlenkami, které ti říkají: ‚Počkej ještě chvíli. Pomodlím se za hodinu, musím předtím ještě udělat to nebo ono.‘ Takové myšlenky tě odvedou od modlitby k jiným závazkům, které zaujmou tvou pozornost a zaměstnají tě tak, že z modlitby ten den již nic nebude.“

„Obyčejný člověk s Písmem svatým má více autority než papež nebo koncil!“

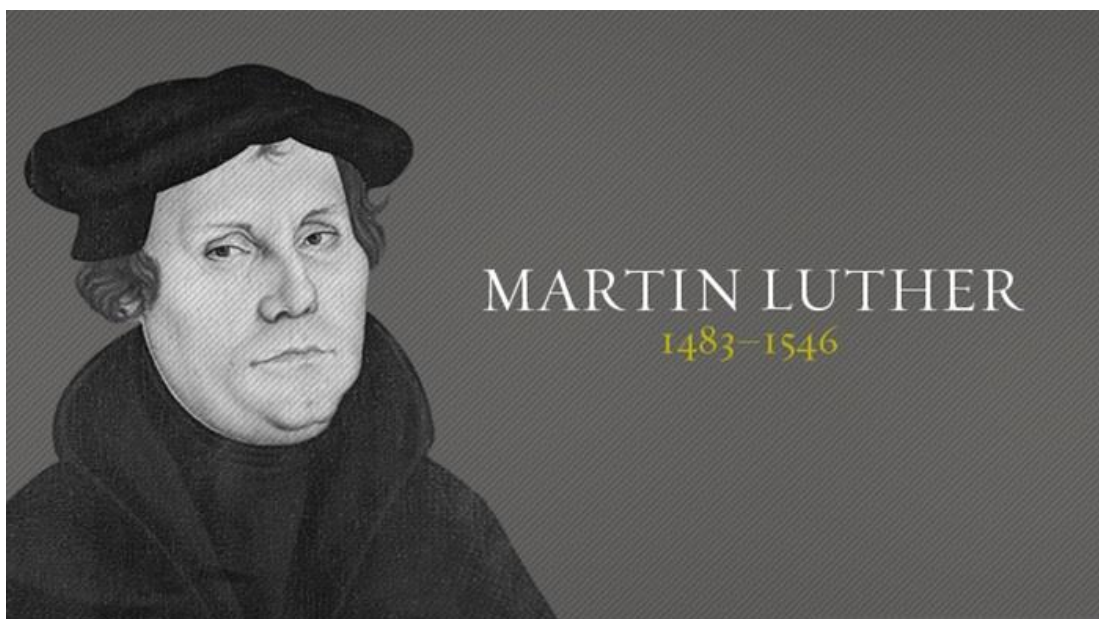
„Ten, kdo přijme Boží slovo jako pravidlo své víry, plave proti proudu. Jestliže necítíš ten protitlak, tak se sám sebe ptej, jestli skutečně žiješ v pravdě.“

„Povstal jsem proti papeži, odpustkům a obhájcům papežství, ale bez násilí a nevyvolával jsem rozruch. Prosazoval jsem Boží slovo. Kázal jsem a psal a to je všechno, co jsem dělal. A přece, zatímco jsem psal - slovo, které jsem kázal, svrhlo papežství.“

„Mám větší strach ze svého vlastního srdce než z papeže a všech jeho kardinálů, uvnitř mne sídlí jeden velký papež, mé JÁ.“

„Pro nás se to nazývá a je to smrt, když zemřeme, ale pro Boha je to spánek - tak tichý, že tišší už být nemůže.“

„Až dosud nevěda učil jsem a zastával jsem všechny zásady Jana Husa. Všichni, zkrátka, jsme nevědomky husité, ano sám Pavel a Augustin jsou doslova husité.“

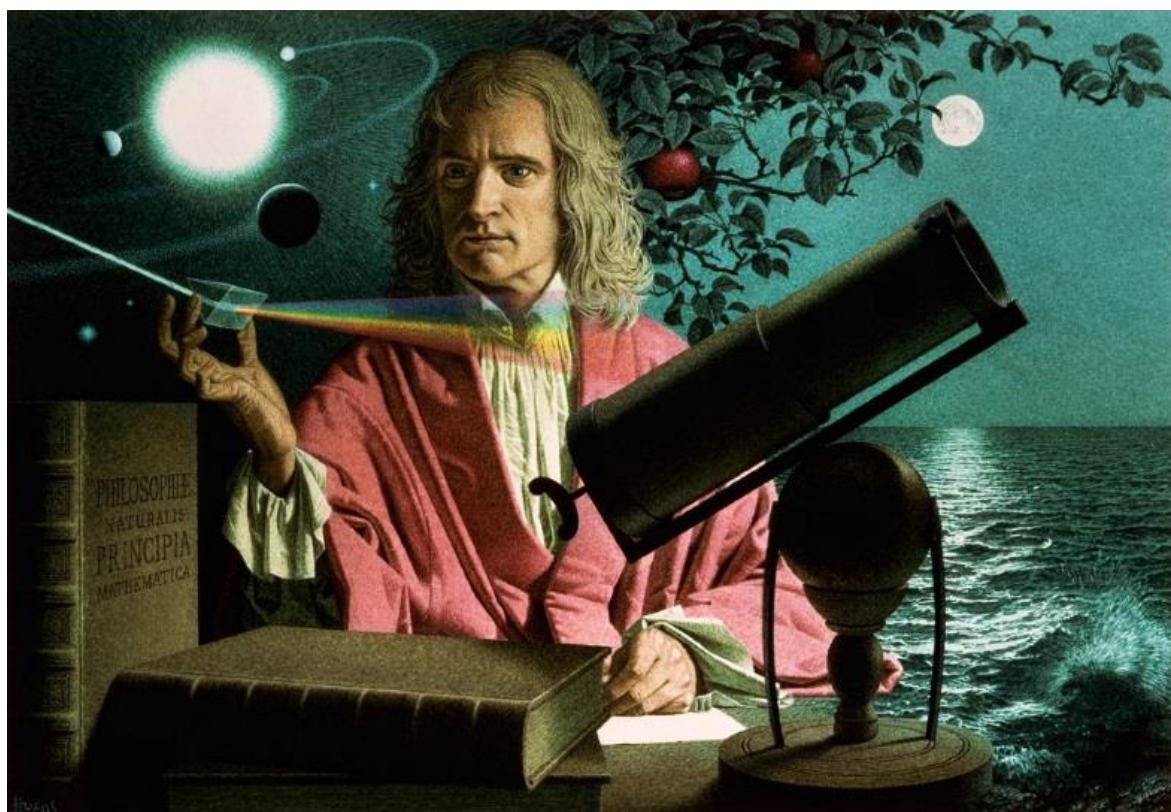
Isaac Newton napsal o Ježíši Kristu

„Když byl dítětem, zneklidňoval krále, když byl chlapcem, udivil doktory, když byl mužem, otrásl celým národem i základy Římské říše. Ovládal zákony přírody, chodil po vlnách moře, tišil bouři, sytil z mála tisícové zástupy, uzdravoval bez léků, křísil mrtvé. Nepřátelé ho nemohli přemoci, satan jej nemohl zničit, hrob jej nemohl zadržet. Nade vším zvítězil.

Nenapsal ani jednu knihu, ale do největších knihoven světa by se nevešly knihy, které o něm byly napsány. Nesložil žádnou píseň, ale svou odpouštějící láskou rozezvučel písně chvály více než všichni básníci světa. Nezaložil náboženskou školu, vědecký ústav ani seminář, ale všechny školy vzdělaných národů se nemohou pochlubit tolika žáky jako on.

Nezařídil lékařskou ordinaci, ale uzdravil více chorých duší, než tisíce lékařů nemocných těl. Nevelel žádné armádě, nedobyl železem ani píď půdy a přece žádný vojevůdce neměl tolik dobrovolníků jako on. Mocí své lásky, poselstvím evangelia přetvořil svět. Velcí mužové světa přišli a odešli. Všichni lidé zklamali, on však nikdy nikoho. Všichni lidé zhřešili, on však zůstal svatý, věčný, dokonalý, nejkrásnější mezi lidskými syny.

A tento Ježíš je Spasitel světa, můj Spasitel a Přímluvce u Boha. Chceš-li, bude i tvůj. Pokoř se před ním, provolej ho králem svého srdce. Vyvol si Ježíše, nikdo není jako on.“

7. Eku výšlap - 3. 12. 2017

Zveme všechny sourozence v Ježíši Kristu
na adventní výšlap
Hostýn – (Tesák) – Troják

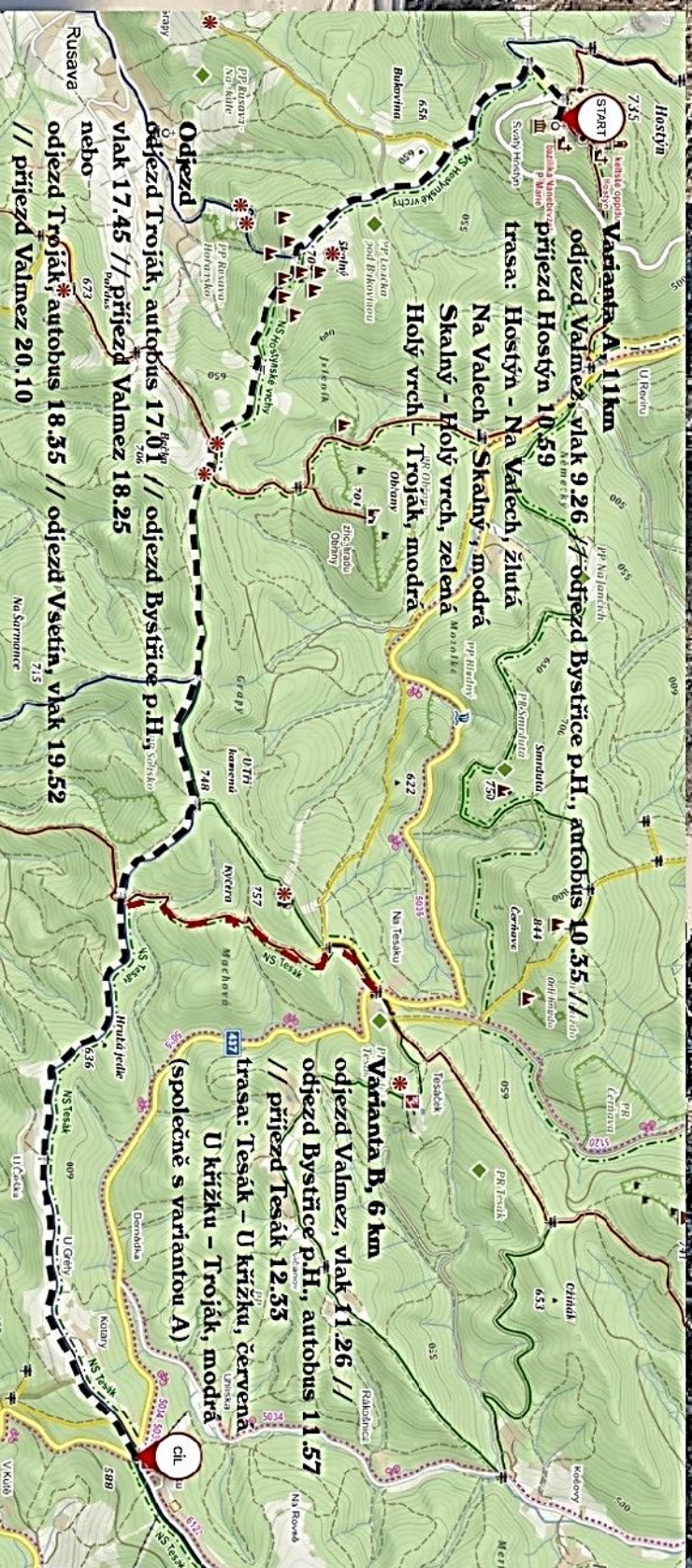
Na trase: zpěv, zamýšlení, modlitby, sdílení, soutěže

Téma:
Narození Spasitele v
našich srdcích

KONTAKT: Jarka Krutilková +420 724 145 316, krutilkova.jarka@seznam.cz

Franta Tomanec +420 737 754 656, from@tiscali.cz

Iva Burešová +420 736 504 822, buresova.i@centrum.cz

Retro foto

